ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 2. septembra 2010 *

Vo veci C-290/07 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 14. júna 2007,

Európska komisia, v zastúpení: J. Flett, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Scott SA, so sídlom v Saint-Cloud (Francúzsko), v zastúpení: J. Lever, QC, R. Griffith, M. Papadakis, solicitors, P. Gardner a G. Peretz, barristers, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorú v konaní podporujú:

Département du Loiret, v zastúpení: A. Carnelutti, avocat,

vedľajší účastník konania v odvolacom konaní,

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues, S. Seam a F. Million, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano, sudcovia E. Levits (spravodajca), J.-J. Kasel, M. Safjan a M. Berger,

generálny advokát: P. Mengozzi,
tajomník: K. Malacek, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. decembra 2009,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 23. februára 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojím odvolaním Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 29. marca 2007, Scott/Komisia (T-366/00, Zb. s. II-797, ďalej len „napadnutý rozsudok"), ktorým uvedený súd zrušil článok 2 rozhodnutia Komisie 2002/14/ES z 12. júla 2000 o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom v prospech Scott Paper SA/Kimberly-Clark [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 12, s. 1, ďalej len „sporné rozhodnutie") v rozsahu, v akom sa týkal pomoci poskytnutej vo forme preferenčnej ceny upraveného pozemku.

Právny rámec

2 Cieľom nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) je v zmysle jeho odôvodnenia č. 2 v podstate kodifikovať a posilniť ustálený postup Komisie pri uplatňovaní článku 88 ES v súlade s judikatúrou Súdneho dvora.

3 Článok 6 ods. 1 tohto nariadenia upresňuje, že v rozhodnutí začať konanie vo veci formálneho zisťovania týkajúceho sa nových oznámených pomocí sa „vyzve daný členský štát a iné zainteresované strany, aby predložili pripomienky v rámci predpísaného obdobia, ktoré by za normálnej situácie nemalo presahovať jeden mesiac“ a ktoré v riadne odôvodnených prípadoch možno predĺžiť.

4 Článok 10 ods. 3 nariadenia č. 659/1999 stanovuje:

„Ak napriek upomienke… daný členský štát neposkytne požadované informácie v období predpísanom Komisiou, alebo ak poskytne neúplné informácie, Komisia rozhodnutím bude požadovať poskytnutie informácií…“

Skutkové okolnosti

5 Scott Paper Company je americká spoločnosť, ktorá vyrába papier na domáce a hygienické použitie. Spoločnosť Bouton Brochard Scott SA, ktorej právnou nástupkyňou

je Scott SA, (ďalej len „spoločnosť Scott“), francúzska dcérska spoločnosť uvedenej americkej spoločnosti, département du Loiret (ďalej len „département Loiret“) a mesto Orléans v zmysle dohody z 12. septembra 1987 poverili s cieľom umožniť zriadenie továrne vo Francúzsku spoločnosť so zmiešaným vlastníctvom pre investičný rozvoj Loiret (ďalej len „spoločnosť Sempel“), aby realizovala všetky nevyhnutné štúdie a práce na úpravu pozemkov o rozlohe približne 68 ha, ktoré boli potrebné na zriadenie uvedenej továrne.

6 Dotknuté pozemky, ktoré mesto Orléans nadobudlo na základe troch kúp, konkrétne 30 ha v roku 1975, 32,5 ha v roku 1984 a 5,5 ha v roku 1987, toto mesto predalo spoločnosti Sempel za symbolickú sumu jeden frank. Mesto Orléans a département Loiret sa zaviazali financovať náklady na úpravu pozemku vo výške 80 miliónov FRF.

7 V zmysle zmluvy z 31. augusta 1987 uzavretej medzi mestom Orléans, département Loiret a spoločnosťou Scott (ďalej len „zmluva Scott“) predala na konci roku 1987 spoločnosť Sempel spoločnosti Scott časť upravených pozemkov, konkrétne 48 ha zo 68 ha, ktoré boli k dispozícii, za sumu 31 miliónov FRF, teda 4,7 milióna eur.

8 Tento predaj nebol v zmysle pravidiel o štátnej pomoci oznámený Komisii.

9 V januári 1996 kúpila akcie spoločnosti Scott spoločnosť Kimberly-Clark Corp. Táto spoločnosť oznámila v januári 1998 zatvorenie továrne. Aktíva továrne, teda pozemok vrátane jeho úprav, kúpila v júni 1998 spoločnosť Procter & Gamble.

10 Po zverejnení správy francúzskeho Cour des comptes (Dvor audítorov) za rok 1996, ktorá obsahovala vyjadrenie k prevodu pozemku na spoločnosť Scott, bola Komisii predložená sťažnosť. Komisia sa v máji 1998 rozhodla začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES, ktoré vyústilo do prijatia sporného rozhodnutia.

11 Toto rozhodnutie v znení upravenom korigendom z 2. marca 2001 vyhlasuje štátnu pomoc poskytnutú vo forme preferenčnej predajnej ceny pozemku o výmere 48 ha vo výške odhadovanej na 39,588 milióna FRF, teda približne 6,03 milióna eur, alebo po aktualizácii cien vo výške 80,77 milióna FRF, teda 12,3 milióna eur a vo forme preferenčnej sadzby asanačného poplatku uplatnenej v prospech spoločnosti Scott, ktorú majú francúzske orgány určiť, za nezlučiteľnú so spoločným trhom. Uvedené rozhodnutie vo svojom článku 2 stanovuje povinnosť vrátiť sumy, ktoré už boli v tejto súvislosti nezákonne vyplatené.

Konanie pred Komisiou

12 V období medzi januárom 1997 a aprílom 1998 zaslala Komisia francúzskym orgánom viaceré žiadosti o informácie, na ktoré tieto orgány čiastočne odpovedali.

13 Komisia sa 20. mája 1998 rozhodla začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES a francúzske orgány o tom informovala listom z 10. júla 1998. Uvedené rozhodnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* 30. septembra 1998 (Ú. v. ES C 301, s. 4) a zainteresovaným stranám vymedzilo na prednesenie ich pripomienok lehotu jedného mesiaca od uverejnenia.

14 Spoločnosť Scott a francúzske orgány predložili svoje stanoviská Komisii 23. a 25 novembra 1998.

15 Keďže žiadostiam o dodatočné informácie zaslané francúzskym orgánom s cieľom stanoviť trhovú hodnotu sporného pozemku tieto orgány vyhoveli len do istej miery, Komisia im v zmysle článku 10 ods. 3 nariadenia č. 659/1999 zaslala príkaz na poskytnutie „všetkých dokumentov, informácií a údajov, potrebných na posúdenie prvkov pomoci a súladu opatrení v prospech [spoločnosti Scott]“. Tento príkaz okrem toho špecifikoval niektoré konkrétne dokumenty a informácie. Francúzske orgány na uvedený príkaz odpovedali len čiastočne, a to 15. októbra 1999.

16 Po stretnutí, ktoré sa uskutočnilo 7. decembra 1999 medzi zástupcami Komisie a zástupcami francúzskej vlády sprevádzanými zástupcami spoločnosti Scott, Komisia povolila predloženie nových dôkazov týkajúcich sa spornej pomoci, a to až do konca roka 1999.

17 Ako reakciu na túto výzvu spoločnosť Scott zaslala Komisii 24. decembra 1999 list obsahujúci isté dodatočné informácie (ďalej len „list spoločnosti Scott“), kým francúzske orgány predložili podobné informácie v listoch zo 7. januára a 21. februára 2000.

18 Komisia 12. januára a 22. februára 2000 informovala spoločnosť Scott, že do spisu nemôže zahrnúť dodatočné pripomienky vyplývajúce z listu tejto spoločnosti z 24. decembra 1999.

19 Na základe všetkých informácií a dôkazov, ktoré mala k dispozícii, Komisia prijala sporné rozhodnutie.

20 Komisia najprv v odôvodnení č. 29 uvedeného rozhodnutia konštatovala, že sporný pozemok nebol spoločnosti Scott predaný v rámci nepodmieneného ponukového konania a nebol ani predmetom cenového odhadu vykonaného nezávislým znalcom, pričom následne najmä v odôvodneniach č. 31, 32, 97, 160, 166 a 168 rovnakého rozhodnutia zdôraznila, že sa od francúzskych orgánov márne usilovala získať úplné informácie, ktoré by jej umožnili preskúmať spornú pomoc, a napokon určila výšku nezákonnej pomoci, ktorá mala byť vymáhaná.

21 Komisia sa s týmto cieľom zamerala na porovnanie trhovej ceny podobného pozemku s cenou, ktorú spoločnosť Scott skutočne zaplatila.

22 Komisia na účely určenia, aká mohla byť v roku 1987 trhová cena sporného pozemku, zohľadnila náklady vynaložené mestom Orléans na kúpu predmetného pozemku a na jeho úpravu pre zriadenie továrne spoločnosti Scott.

23 Pokiaľ ide o neupravený pozemok, Komisia vychádza z priemernej ceny zaplatenej mestom Orléans pri kúpe troch pozemkov od roku 1975 do roku 1987, z ktorých pochádzalo 48 ha sporného pozemku, teda zo sumy 10,9 milióna FRF. Táto suma má oporu v zápisnici zo zasadania mestskej rady mesta Orléans z 27. mája 1994 a približne zodpovedá odhadu predloženému francúzskymi orgánmi v ich listoch zo 17. marca a 29. mája 1997, ako to vyplýva z odôvodnenia č. 15 sporného rozhodnutia.

24 Pokiaľ ide o úpravy realizované na sporných pozemkoch, z odôvodnenia č. 19 sporného rozhodnutia vyplýva, že Komisia prijala výšku nákladov vynaložených spoločnosťou Sempel v rozsahu 140,4 milióna FRF tak, ako bola uvedená v jej likvidačnej súvahe.

25 Po tom, ako Komisia z tejto sumy odčítala najmä náklady spojené s pôžičkami spoločnosti Sempel, ako aj cenu 31 miliónov FRF zaplatenú spoločnosťou Scott za sporný pozemok, odhadla výšku verejnej pomoci poskytnutej spoločnosti Scott na 39,588 milióna FRF.

26 Za týchto okolností bol výrok sporného rozhodnutia formulovaný takto:

„Článok 1

Štátna pomoc vo forme preferenčnej ceny pozemku a preferenčnej sadzby asanačného poplatku, ktorú Francúzsko poskytlo v prospech spoločnosti Scott vo výške 39,58 milióna FRF (6,03 milióna eur) alebo v aktualizovanej hodnote 80,77 milióna FRF (12,3 milióna eur), pokiaľ ide o preferenčnú cenu pozemku a vo výške, ktorú musia francúzske orgány určiť podľa metódy výpočtu stanovenej Komisiou, pokiaľ ide o druhé zvýhodnenie, je nezlučiteľná so spoločným trhom.

Článok 2

1. Francúzsko prijme všetky potrebné opatrenia na to, aby príjemca pomoci uvedenej v článku 1, ktorá už bola protiprávne poskytnutá, túto pomoc vrátil.

2. Vrátenie sa uskutoční bez odkladu v súlade s postupmi vnútroštátneho práva, pokiaľ umožňujú okamžitý a účinný výkon tohto rozhodnutia. Pomoc, ktorá sa má vrátiť, zahŕňa úroky od času, kedy bola daná k dispozícii príjemcovi až do jej vrátenia. Úroky sa vypočítajú na základe referenčnej sadzby používanej pre výpočet ekvivalentu subvencie v rámci pomoci na regionálne účely.

Článok 3

Francúzsko bude informovať Komisiu v lehote dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia o opatreniach prijatých na jeho vykonanie.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené Francúzskej republike. [*neoficiálny preklad*]“

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

27 Na podporu svojej žaloby o čiastočnú neplatnosť sporného rozhodnutia predložila spoločnosť Scott štyri žalobné dôvody založené najmä na porušení podstatných formálnych náležitostí tohto rozhodnutia, keďže Komisia nezohľadnila niektoré dokumenty a informácie predložené spoločnosťou Scott pred uplynutím lehoty stanovenej v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania. Okrem toho spoločnosť Scott vo svojom štvrtom žalobnom dôvode uviedla, že Komisia sa viackrát dopustila

neprávneho posúdenia pri určení výšky pomoci, najmä pri analýze sumy 31 miliónov FRF zaplatenej spoločnosťou Scott za sporný pozemok.

28 Komisia navrhovala zamietnutie žaloby ako celku, ale vo svojom vyjadrení k žalobe tiež pripustila, že sa dopustila chyby, keď dospela k záveru, že suma 31 miliónov FRF, ktorú zaplatila spoločnosť Scott, slúžila na kúpu parcely o výmere 68 ha a nie na nadobudnutie sporného pozemku. Sporné rozhodnutie preto 21. marca 2001 upravila a následne znížila výšku vymáhanej pomoci.

29 Súd prvého stupňa najprv preskúmal Komisiou spochybňovanú prípustnosť štyroch dokumentov pripojených spoločnosťou Scott k žalobe. V tejto súvislosti v bode 44 napadnutého rozsudku upresnil, že tieto dokumenty boli riadne pripojené k návrhu na začatie konania, a preto boli súčasťou spisu pred Súdom prvého stupňa. Uvedený súd preto dospel k záveru, že o ich prípustnosti niet pochýb. Upresnil, že Komisia v skutočnosti namieta proti tomu, aby tieto dokumenty boli zohľadnené v rámci posúdenia zákonnosti sporného rozhodnutia, pretože neboli súčasťou jej spisu v priebehu správneho konania.

30 Súd prvého stupňa sa najprv vyjadril k trom z uvedených dokumentov, pričom v súvislosti s prvými dvoma prijal tvrdenia Komisie, v súvislosti s tretím dokumentom námietku neprípustnosti zamietol a napokon rozhodol, že Komisia neoprávnene odmietla zahrnúť list spoločnosti Scott do spisu.

31 Súd prvého stupňa v bodoch 58 až 61 napadnutého rozsudku najmä zdôraznil, že vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci a na skutočnosť, že Komisia akceptovala podobné informácie uvedené v listoch francúzskych orgánov zo 7. januára a 21. februára 2000, mala táto inštitúcia zohľadniť aj informácie obsiahnuté v liste spoločnosti Scott.

32 Súd prvého stupňa preto v bode 63 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že spoločnosť Scott môže pri spochybňovaní zákonnosti sporného rozhodnutia poukázať na uvedený list. Na tomto základe uvedený súd priamo preskúmal štvrtý žalobný dôvod neplatnosti týkajúci sa skutočnosti, že došlo k nesprávnemu posúdeniu pri odhade spornej pomoci.

33 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa rozložil svoje odôvodnenie do troch etáp.

34 Po prvé poukázal na chybu v metóde a vo výpočte, ktorých sa Komisia dopustila, ako aj na nepresnosti údajov, z ktorých pri svojich odhadoch vychádzala.

35 Súd prvého stupňa najmä zdôraznil, že Komisia sa tým, že pre určenie trhovej hodnoty sporného pozemku zvolila metódu nákladov, dopustila chýb tak pri voľbe tejto metódy, ako aj pri jej uplatnení.

36 Súd prvého stupňa tak na jednej strane v bode 106 napadnutého rozsudku konštatoval, že Komisia pri zvolení metódy nákladov nadobudnutia s cieľom zistenia hodnoty sporného neupraveného pozemku vychádzala z druhotných a nepriamych informácií.

37 Na druhej strane Súd prvého stupňa v bodoch 110 a 111 napadnutého rozsudku uviedol, že Komisia sa dopustila pri stanovení kúpnej ceny sporného pozemku zaplatenej mestom Orléans chyby vo výpočte, ktorá vyústila do hodnoty neupraveného sporného pozemku približujúcej sa odhadu francúzskych orgánov v správnom konaní, uvedenému v odôvodnení č. 15 sporného rozhodnutia. Súd prvého stupňa v bode 111 napadnutého rozsudku konštatoval, že táto chyba je napriek tomu, že je na prospech spoločnosti Scott, neospravedlniteľná. Bez nej by si Komisia možno všimla, že údaje

vyplývajúce zo zápisnice zo zasadnutia mestskej rady mesta Orléans z 27. mája 1994 nevyhnutne nepodporujú jej odhady.

38 Okrem toho Súd prvého stupňa v bodoch 114 až 119 tohto rozsudku uviedol, že údaje použité Komisiou neboli presné. Keďže pozemok predaný spoločnosti Scott kúpila miestna francúzska samospráva na trikrát počas obdobia od roku 1975 do roku 1984, Komisia nemohla použiť priemernú cenu vyplývajúcu z týchto kúp, aby uskutočnila odhad trhovej hodnoty sporného neupraveného pozemku v roku 1987.

39 Rovnako pokiaľ ide o odhad hodnoty úprav na spornom pozemku, Súd prvého stupňa v bodoch 120 až 122 napadnutého rozsudku poukázal na indície, ktoré mali v Komisii vzbudiť pochybnosti o spoľahlivosti nástroja, ktorý v tejto súvislosti zvolila, pričom išlo o náklady vynaložené spoločnosťou Sempel na výstavbu uvedených úprav. Osobitne zdôrazňuje, že Komisia nezohľadnila rozdiel medzi plochou továrne, ktorá mala byť vybudovaná, tak ako vyplývala zo zmluvy Scott, a plochou skutočne postavenej továrne, tak ako ju uvádza zápisnica zo zasadania mestskej rady mesta Orléans z 27. mája 1994. Rovnako nebol zohľadnený rozdiel medzi cenou prác, ktoré mali byť uskutočnené, tak ako vyplýva zo zmluvy Scott, a nákladmi na práce vyplývajúcimi z likvidačnej súvahy spoločnosti Sempel. Súd prvého stupňa usúdil, že Komisia mala spoločnosti Scott aspoň položiť otázku v súvislosti s rozdielmi odhalenými na základe uvedených dôkazov.

40 Po druhé Súd prvého stupňa konštatoval, že ak by Komisia riadne zohľadnila informácie a odhady obsiahnuté v liste spoločnosti Scott a v súbore pripomienok francúzskych orgánov, musela by si všimnúť významné rozdiely pri určovaní trhovej hodnoty sporného pozemku. V bodoch 137 a 138 tento súd zdôraznil, že v konfrontácii s takýmito pochybnosťami by Komisia nevyhnutne musela zvoliť na určenie trhovej hodnoty sporného pozemku iné nástroje posúdenia, akým je napríklad stanovisko nezávislého znalca, alebo by aspoň musela požiadať spoločnosť Scott a francúzske

orgány o podrobnejšie informácie o odhadoch, na ktoré sa tieto subjekty vo svojich pripomienkach odvolávali.

41 Po tretie Súd prvého stupňa rozhodol, že Komisia sa nemôže odvolávať na svoje právo prijať rozhodnutie v oblasti štátnej pomoci len na základe disponibilných dokumentov, ak členský štát po tom, ako mu bol zaslaný príkaz na poskytnutie informácií, nespolupracoval v požadovanej miere.

42 Na základe tohto odôvodnenia rozloženého do troch častí Súd prvého stupňa dospel k záveru, že Komisia sporným rozhodnutím porušila svoju povinnosť uskutočniť s náležitou starostlivosťou preskúmanie uvedené v článku 88 ods. 2 ES, a preto štvrtý žalobný dôvod prijal. Súd prvého stupňa teda zrušil článok 2 sporného rozhodnutia bez toho, aby preskúmal ďalšie tri žalobné dôvody.

Návrhy účastníkov konania

43 Komisia vo svojom odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol o otázkach, ktoré sú predmetom tohto odvolania, alebo v prípade akýchkoľvek otázok, pri ktorých Súdny dvor usúdi, že stav konania nedovoľuje v spore rozhodnúť, vrátil vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu,

— zaviazal spoločnosť Scott, aby okrem znášania svojich vlastných trov konania nahradila trovy konania Komisie v konaní pred Súdom prvého stupňa, ako aj pred Súdnym dvorom,

— zaviazal Francúzsku republiku, aby znášala svoje vlastné trovy konania pred Súdom prvého stupňa, ako aj pred Súdnym dvorom.

44 Spoločnosť Scott navrhuje, aby Súdny dvor odvolanie zamietol a zaviazal Komisiu na náhradu trov odvolacieho konania.

45 Departement Loiret, ktorého návrhu na vstup do konania ako vedľajšieho účastníka konania na podporu návrhov spoločnosti Scott sa vyhovelo uznesením predsedu Súdneho dvora zo 17. júla 2008, navrhuje, aby Súdny dvor odvolanie zamietol a zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

O odvolaní

46 Dôvody predložené Komisiou na podporu jej odvolania sú namierené najmä proti jednotlivým častiam odôvodnenia Súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku.

47 Deviaty a dvanásty odvolací dôvod, ktoré je potrebné preskúmať ako prvé, sú osobitne zamerané proti prvej časti odôvodnenia Súdu prvého stupňa.

O deviatom a dvanástom odvolacom dôvode založených v podstate na tom, že Súd prvého stupňa prekročil pri výkone súdneho preskúmania svoje právomoci

Argumentácia účastníkov konania

48 Vo svojom deviatom odvolacom dôvode Komisia Súdu prvého stupňa vytýka, že najmä v bodoch 105 až 108 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že pri určovaní hodnoty sporného pozemku a jeho úprav nesprávne zvolila metódu nákladov vynaložených francúzskymi orgánmi a porušila tým svoju povinnosť nestranne a náležito preskúmať skutkové okolnosti.

49 Vzhľadom na to, že v čase priznania spornej pomoci neexistoval nijaký odhad jej výšky ani nebolo zorganizované otvorené výberové konanie, však Komisia túto metódu použila oprávnene.

50 V tejto súvislosti mala Komisia na jednej strane širokú mieru voľnej úvahy pri voľbe metódy odhadu hodnoty pozemku a jeho úprav.

51 Na druhej strane bola metóda nákladov osobitne vhodná pre operáciu spočívajúcu v predaji pozemku, ktorý zahŕňal aj úpravy prispôsobené potrebám príjemcu.

52 Z prístupu Súdu prvého stupňa pre Komisiu vyplývala povinnosť požiadať francúzske orgány a spoločnosť Scott o dodatočné informácie alebo dokonca požiadať o spoluprácu externého znalca, a to za okolností, keď mohla použiť metódu nákladov, tak ako to vyplýva z oznámenia Komisie týkajúceho sa prvkov štátnej pomoci obsiahnutých v predaji pozemkov a budov verejnými orgánmi [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 209, 1997, s. 3).

53 Napokon v rozpore s tým, čo Súd prvého stupňa uviedol v bode 139 napadnutého rozsudku, Komisia nemala nijaký dôvod uprednostniť cenu sporného pozemku, tak ako vyplývala z predaja uskutočneného v roku 1998 medzi spoločnosťami Scott/Kimberly-Clark a Procter & Gamble, aby určila hodnotu, ktorú majetok mal pred 11 rokmi.

54 Spoločnosť Scott tvrdí, že námietky Komisie vychádzajú z nesprávneho výkladu napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa totiž Komisii nevytýkal voľbu metódy nákladov, ale skutočnosť, že nezohľadnila iné metódy odhadu hodnoty sporného pozemku.

55 Departement Loiret zdôrazňuje, že Komisia bola povinná overiť všetky metódy odhadu hodnoty sporného pozemku, aby nakoniec zvolila tú najspoľahlivejšiu. Metóda nákladov, ktorú Komisia zvolila, pritom má v porovnaní s priamymi metódami odhadu len subsidiárne postavenie.

56 Pokiaľ ide o desiaty odvolací dôvod, Komisia zdôrazňuje, že vychádzala z odhadu hodnoty dotknutého majetku, ktorý bol pre spoločnosť Scott najvýhodnejší. Okrem toho na rozdiel od záveru Súdu prvého stupňa nebola povinná vysvetliť existujúce rozdiely medzi nákladmi vyplývajúcimi z účtovníctva spoločnosti Sempel a sumou uvedenou v zmluve Scott.

57 V tejto súvislosti spoločnosť Scott reaguje v tom zmysle, že Súd prvého stupňa sa len uspokojil so záverom, že Komisia nemohla ako východisko pre odhad trhovej hodnoty úprav uskutočnených na spornom pozemku použiť náklady vynaložené spoločnosťou Sempel.

58 Pokiaľ ide o jedenásty odvolací dôvod, Komisia Súdu prvého stupňa vytýka, že v bode 118 napadnutého rozsudku vyvodil záver, že zápisnica zo zasadania mestskej rady mesta Orléans z 27. mája 1994 obsahovala len veľmi stručné zhrnutie nákladov na neupravený pozemok, bez podrobnejších vysvetlení. Súd prvého stupňa tak prekročil svoju právomoc preskúmania v oblasti, v ktorej má Komisia širokú mieru voľnej úvahy.

59 Spoločnosť Scott naopak tvrdí, že odkazy na zasadnutie mestskej rady mesta Orléans uvedené Komisiou v jej odvolaní nie sú správne vzhľadom na prílohy, ktoré predložila samotná Komisia. Scott preto dospel k záveru, že tento dôkaz je potrebné zamietnuť.

60 Pokiaľ ide o dvanásty odvolací dôvod, Komisia tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 125 napadnutého rozsudku konštatoval, že Komisia mala zohľadniť určenie hodnoty sporného neupraveného pozemku, tak ako vyplýva z daňovej kontroly uskutočnenej francúzskymi daňovými orgánmi v roku 1993. Súd prvého stupňa tak prekročil svoje právomoci.

61 Spoločnosť Scott zdôrazňuje, že prijatie určenia hodnoty sporného pozemku vypracovaného daňovými orgánmi by bolo vhodnejšie než voľba metódy nákladov.

Posúdenie Súdnym dvorom

62 Na úvod je potrebné pripomenúť, že otázka, či Súd prvého stupňa mohol zo skutočností, ktoré mal posúdiť, oprávnene vyvodiť záver, že inštitúcie Spoločenstva porušili alebo neporušili svoju povinnosť náležitej starostlivosti, je právnou otázkou, ktorá podlieha preskúmaniu zo strany Súdneho dvora v odvolacom konaní (pozri rozsudok z 3. septembra 2009, Moser Baer India/Rada, C-535/06 P, Zb. s. I-7051, bod 34).

63 Z toho vyplýva, že odvolacie dôvody Komisie týkajúce sa takého posúdenia sú prípustné.

64 Pokiaľ ide o dôvodnosť týchto odvolacích dôvodov, je potrebné konštatovať, že hoci v oblasti štátnej pomoci Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy, ktorej výkon zahŕňa posúdenia ekonomickej povahy, ktoré sa musia vykonať v kontexte Európskej únie, neznamená to, že súd Únie nesmie preskúmať výklad Komisie týkajúci sa údajov ekonomickej povahy.

65 Podľa judikatúry Súdneho dvora totiž súd Únie musí nielen preveriť vecnú presnosť predložených dôkazov, ich spoľahlivosť a súladnosť, ale aj preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú celok relevantných údajov, ktoré musia byť zohľadnené pri posúdení komplexnej situácie, a či sú spôsobilé opodstatniť závery, ktoré sa z nich vyvodili (rozsudok z 15. februára 2005, Komisia/Tetra Laval, C-12/03 P, Zb. s. I-987, bod 39).

66 Súdu Únie však neprináleží, aby v rámci tohto preskúmania nahradil ekonomické posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením (rozsudok z 22. novembra 2007, Španielsko/Lenzing, C-525/04 P, Zb. s. I-9947, bod 57). Preskúmanie vykonávané súdmi

Únie v súvislosti s komplexnými ekonomickými posúdeniami Komisie má zúžený charakter a musí sa nevyhnutne obmedziť na overenie dodržiavania procesných pravidiel a povinnosti odôvodnenia, na overenie vecnej správnosti skutkových zistení, ako aj neexistencie zjavne nesprávneho posúdenia a zneužitia právomoci (pozri rozsudok zo 6. októbra 2009, GlaxoSmithKline Services a i./Komisia a i., C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P a C-519/06 P, Zb. s. I-9291, bod 163).

67 Práve z hľadiska týchto kritérií týkajúcich sa rozsahu úrovne preskúmania, ktoré súdu Únie priznáva judikatúra, je potrebné posúdiť deviaty až dvanásty odvolací dôvod, v ktorých Komisia Súdu prvého stupňa vytýka prekročenie jeho súdnej právomoci, keď rozhodol, že porušila svoju povinnosť náležitej starostlivosti pri určení trhovej hodnoty sporného pozemku a z toho vyplývajúcej výšky spornej štátnej pomoci. V tejto súvislosti sa deviaty a desiaty odvolací dôvod týkajú určenia hodnoty úprav na spornom pozemku, pričom jedenásty a dvanásty odvolací dôvod sa vzťahujú na určenie hodnoty samotného pozemku.

— O voľbe metódy nákladov a určení trhovej hodnoty sporného neupraveného pozemku

68 Na úvod je potrebné uviesť, že ako konštatoval generálny advokát v bodoch 138 a 139 svojich návrhov, na účely určenia, či predaj pozemku verejnými orgánmi súkromnému subjektu predstavuje štátnu pomoc, je potrebné, aby Komisia použila kritérium súkromného investora, ktorý funguje v trhovej ekonomike, aby sa zistilo, či je cena, ktorú zaplatil údajný príjemca pomoci, taká, akú by mohol stanoviť súkromný investor konajúci za normálnych podmienok hospodárskej súťaže. Vo všeobecnosti z použitia tohto kritéria Komisiou vyplýva komplexné ekonomické posúdenie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. februára 1996, Belgicko/Komisia, C-56/93, Zb. s. I-723,

body 10 a 11, ako aj z 8. mája 2003, Taliansko a SIM 2 Multimedia/Komisia, C-328/99 a C-399/00, Zb. s. I-4035, body 38 a 39).

69 V prejednávanej veci je nepochybné, že Komisia mala určiť trhovú hodnotu pozemku predaného v roku 1987, teda 13 rokov po tom, ako sa sporný predaj uskutočnil.

70 Okrem toho niet pochybností o tom, že predaj sporného pozemku je charakterizovaný neexistenciou tak nepodmieneného ponukového konania, ako aj odhadu vypracovaného nezávislým znalcom. Preto, ako uviedol v bode 96 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa, úloha Komisie mala vzhľadom na uvedené okolnosti komplexnú povahu a jej výsledkom mohol byť len približný odhad trhovej hodnoty sporného pozemku.

71 Komisia na účely určenia hodnoty sporného pozemku, ako aj uskutočnených úprav, a teda určenia výšky predmetnej pomoci vychádzala z nákladov na kúpu a úpravu tohto pozemku.

72 Z oznámenia Komisie týkajúceho sa prvkov štátnej pomoci obsiahnutých v predaji pozemkov a budov verejnými orgánmi síce vyplýva, že využitie služieb nezávislého znalca je metódou, ktorá umožňuje získať odhad trhovej hodnoty pozemku, nič to však nemení na tom, že Súd prvého stupňa prekročil hranice súdneho preskúmania, keď sa jednoducho obmedzil na konštatovanie, že Komisia uprednostnením metódy nákladov porušila svoju povinnosť náležitej starostlivosti, pričom nekonštatoval, že takto nezohľadnené dôkazy mohli viesť k inému posúdeniu, pokiaľ ide o určenie výšky pomoci. Súd prvého stupňa okrem toho nezistil nijaké zjavne nesprávne posúdenie.

73 Uplatnením tejto metódy pritom Komisia dospela k trhovej hodnote sporného neupraveného pozemku vo výške 10,9 milióna FRF, ktorá jednak približne zodpovedala informáciám predloženým francúzskymi orgánmi v rámci správneho konania a jednak mala oporu v zápisnici zo zasadnutia mestskej rady mesta Orléans z 27. mája 1994.

74 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že základný dôkaz, ktorý vyplýval z tejto zápisnice a z ktorého Komisia vychádzala, je jasne zistiteľný. V zápisnici je totiž spomenutý odhad majetkovej hodnoty neupraveného pozemku v čase jeho predaja spoločnosti Scott. Preto samotná okolnosť uvádzaná spoločnosťou Scott, že odkazy Komisie na uvedenú zápisnicu zjavne nezodpovedajú dokumentu, ktorý Komisia pripojila k svojmu odvolaniu, nemôže postačovať na spochybnenie prípustnosti týchto dôkazov.

75 Okrem toho z dôvodov, ktoré v bodoch 160 až 163 svojich návrhov zdôraznil generálny advokát, Komisia nemusela nevyhnutne nadobudnúť pochybnosti o spoľahlivosti týchto údajov vzhľadom na to, že pochádzali od jedného z verejných orgánov, ktorý sa na operácii zúčastnil, a že pozostávali v zmysle samotného textu zápisnice z pôvodného úradného odhadu „majetkovej hodnoty“ sporného pozemku.

76 Po tomto upresnení je tiež potrebné poukázať na to, že Komisia sa nepochybne dopustila vecnej nesprávnosti pri výpočte výšky výhody získanej spoločnosťou Scott, keď dospela k záveru, že všetky parcely kúpené mestom Orléans v období od roku 1975 do roku 1987 zodpovedali pozemku, ktorý získala spoločnosť Scott. V rozpore s konštatovaním Súdu prvého stupňa v bode 113 napadnutého rozsudku však nebolo preukázané, že bez tejto chyby by Komisia nevyhnutne nadobudla pochybnosti o spoľahlivosti údajov, ktoré použila.

77 Na jednej strane totiž trhová hodnota sporného pozemku, ktorú prijala Komisia, teda 16 FRF/m², približne zodpovedala priemernej cene uvedenej francúzskymi orgánmi v listoch zo 17. marca a 29. mája 1997, teda 15 FRF/m².

78 Na druhej strane berúc do úvahy, že Komisia viackrát zdôraznila, že prijala veľmi mierny odhad uvedenej hodnoty, je potrebné konštatovať, že z chyby vo výpočte, ktorú zistil Súd prvého stupňa, mala prospech spoločnosť Scott.

79 Napokon, aj keď je poľutovaniahodné, že Komisia pri určovaní nákladov na kúpu sporného neupraveného pozemku nepostupovala bezvýhradne logicky, keď zohľadnila priemernú cenu troch kúp uskutočnených v období od roku 1975 do roku 1987, aby určila trhovú hodnotu sporného pozemku, ktorého pôvodná parcela nebola zistená, pravdou zostáva, že Súd prvého stupňa v súvislosti s tak komplexnou operáciou, akou je tá v prejednávanej veci, prekročil hranice súdnej právomoci, keď na základe domnienky konštatoval, že Komisia porušila svoju povinnosť náležitej starostlivosti. Súd prvého stupňa tiež nezistil zjavne nesprávne posúdenie, ktorého sa Komisia mala dopustiť pri voľbe metódy, ako aj pri jej uplatnení.

80 Osobitne je úplne legitímne, že Komisia radšej vychádzala z údajov poskytnutých francúzskymi orgánmi, ako aj zo zápisnice zo zasadania mestskej rady mesta Orléans z 27. mája 1994, než z posudku francúzskeho daňového orgánu použitého pri daňovej kontrole v priebehu roku 1993. Za okolností prejednávanej veci, ktoré sú charakterizované, ako to v bode 140 svojich návrhov uviedol generálny advokát, slabou ochotou francúzskych orgánov spolupracovať, táto voľba v každom prípade nemôže predstavovať zjavne nesprávne posúdenie.

— O určení trhovej hodnoty úprav uskutočnených na spornom pozemku

81 Je nutné konštatovať, že aj pokiaľ ide o trhovú hodnotu úprav uskutočnených na spornom pozemku, Súd prvého stupňa nezistil zjavne nesprávne posúdenie, ktorého sa Komisia mala dopustiť, keď prijala metódu nákladov, a tým prekročil hranice svojho súdneho preskúmania.

82 Aj keď je pravda, že, ako Súd prvého stupňa uviedol v bodoch 120 a 121 napadnutého rozsudku, zo spisu vyplývajú rozdiely v nákladoch na realizáciu úprav, ako aj v ich rozlohe, je napriek tomu potrebné zdôrazniť, že rozšírenie plochy továrne v porovnaní s pôvodným predpokladom uvedeným v zmluve Scott približne zodpovedá prekročeniu nákladov vynaložených spoločnosťou Sempel, tak ako vyplývajú z likvidačnej súvahy, teda prekročeniu o 75,5 % na 80 % rozšírenia.

83 Komisii teda nemožno vytýkať, že spoločnosť Scott nepožiadala o vysvetlenia v tejto súvislosti, keďže spojitosť medzi rozšírením plochy továrne a prekročením nákladov možno vierohodne vyvodiť. Súd prvého stupňa v bode 122 napadnutého rozsudku v každom prípade konštatoval, že samotní účastníci konania nevedeli na pojednávaní vysvetliť, ako mohlo zväčšenie plochy továrne spochybniť náklady vyplývajúce z likvidačnej súvahy spoločnosti Sempel.

84 Z predchádzajúcich úvah preto vyplýva, že Súd prvého stupňa v rozsahu, v akom nepreukázal, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri určovaní trhovej hodnoty sporného pozemku a jeho úprav, prekročil hranice súdneho preskúmania, keď na základe zistených skutkových okolností dospel k záveru, že Komisia

pri svojom skúmaní trhovej hodnoty sporného pozemku porušila svoju povinnosť náležitej starostlivosti.

85 V každom prípade hoci je pravda, že Súd prvého stupňa zistil chybu vo výpočte, ako aj isté nepresnosti v metóde a výpočtoch Komisie, je potrebné zdôrazniť, že vo výroku napadnutého rozsudku uvedený súd nezrušil článok 1 sporného rozhodnutia, takže v tejto veci nepovažoval nesprávnosti a nepresnosti, ktorými sa konanie o preskúmaní vyznačovalo, za tak závažné, aby spochybnili zákonnosť celého sporného rozhodnutia.

86 Deviaty a dvanásty odvolací dôvod je preto potrebné prijať.

O siedmom odvolacom dôvode založenom na tom, že Súd prvého stupňa vychádzal pri spochybnení odhadov Komisie z dohadov, a nie z dôkazov

Argumentácia účastníkov konania

87 Siedmym odvolacím dôvodom Komisia Súdu prvého stupňa vytýka konštatovanie, že mala na základe informácií uvedených v listoch francúzskych orgánov a spoločnosti Scott overiť svoje odhady. V tejto súvislosti nešlo o dôkazy, ktorých sila by mohla

vyvolať pochybnosti o dôvodnosti posúdení Komisie, ale skôr o tvrdenia, ktoré táto inštitúcia nevyhnutne nemusí brať do úvahy.

88 Spoločnosť Scott sa domnieva, že Komisia prehliada okolnosť, že Súd prvého stupňa vychádza z dôkazov. Vyhlásenia obsiahnuté v liste spoločnosti Scott sú totiž samy osebe dôkazmi.

89 Departement Loiret v každom prípade zdôrazňuje, že dokumenty, z ktorých vyplývajú posúdenia, na ktoré sa odvoláva list spoločnosti Scott, existujú.

Posúdenie Súdnym dvorom

90 Ako uviedol v bodoch 56 a 95 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa, Komisia je povinná v záujme riadneho uplatnenia základných pravidiel Zmluvy ES týkajúcich sa štátnej pomoci uskutočniť konanie o preskúmaní inkriminovaných opatrení nestranne a s náležitou starostlivosťou, aby pri prijímaní konečného rozhodnutia mala na tento účel k dispozícii čo najúplnejšie a najspoľahlivejšie dôkazy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 62).

91 Je tiež namieste pripomenúť, že zákonnosť rozhodnutia v oblasti štátnej pomoci musí súd Únie posudzovať z hľadiska informácií, ktoré mala Komisia k dispozícii v okamihu, keď toto rozhodnutie prijala (rozsudky z 15. apríla 2008, Nuova Agricast, C-390/06, Zb. s. I-2577, bod 54).

92 Z tohto hľadiska je hneď na začiatku potrebné konštatovať, že Súd prvého stupňa nekritizoval sporné rozhodnutie z hľadiska dôkazov, ktoré Komisia nemala v čase jeho prijatia k dispozícii.

93 Súd prvého stupňa v bodoch 124 až 142 napadnutého rozsudku vyvodil záver, že Komisia nezohľadnila informácie, ktoré pre ňu mohli byť reálne užitočné pri určovaní hodnoty sporného pozemku.

94 Osobitne, ako vyplýva z bodu 125 napadnutého rozsudku, Súd prvého stupňa poukázal na list spoločnosti Scott, ako aj na list francúzskych orgánov z 21. februára 2000, ktoré po prvé odkazovali na určenie hodnoty sporného pozemku francúzskym daňovým orgánom v roku 1987. Po druhé sa tieto listy zmieňovali o znaleckom posudku sporného pozemku vypracovanom znaleckou kanceláriou Galtier v roku 1996, ako aj o ocenení aktív predaných spoločnosťou Scott spoločnosti Kimberly-Clark Corp. vypracovanom ustanoveným znalcom v priebehu januára 1996.

95 Pokiaľ ide o tieto tri dokumenty, je potrebné predovšetkým zdôrazniť, že ani spoločnosť Scott, ani francúzske orgány ich Komisii nepredložili počas správneho konania. Ďalej, tieto listy boli Komisii doručené – pokiaľ ide o list spoločnosti Scott – na konci lehoty výnimočne predĺženej Komisiou a pokiaľ ide o list francúzskych orgánov až po jej uplynutí. Napokon, ako uviedol v bodoch 120 a 121 svojich návrhov generálny advokát, list spoločnosti Scott, ako aj list francúzskych orgánov obsahovali len vágne údaje o hodnote dotknutého majetku, ktoré nemohli postačovať na to, aby Komisii vznikla povinnosť ich zohľadniť alebo opätovne začať konanie o preskúmaní.

96 V tejto súvislosti je po prvé potrebné konštatovať, že znalecký posudok znaleckej kancelárie Galtier a ocenenie zo strany ustanoveného znalca boli vypracované deväť rokov po predaji sporného pozemku spoločnosti Scott. Za týchto okolností Komisia oprávnene nepristúpila k skúmaniu obsahu týchto odhadov, pričom usúdila,

že v odhade vyplývajúcom zo zápisnice zo zasadania mestskej rady mesta Orléans z 27. mája 1994, mala k dispozícii spoľahlivejšie informácie.

97 Po druhé a ako tiež uviedol Súd prvého stupňa v bode 125 napadnutého rozsudku, nie je samozrejmé, že hodnota sporného pozemku použitá v rámci daňovej kontroly predstavuje trhovú hodnotu tohto pozemku. Na rozdiel od konštatovaní Súdu prvého stupňa mohla preto Komisia oprávnene dospieť k záveru, že nie je relevantné požadovať predloženie uvedeného ocenenia sporného pozemku daňovým orgánom.

98 Z predchádzajúcich úvah preto vyplýva, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že vzhľadom na dôkazy, ktoré mala Komisia pri prijatí sporného rozhodnutia k dispozícii, táto inštitúcia porušila svoju povinnosť náležitej starostlivosti, a to len z dôvodu, že jednak nepožiadala spoločnosť Scott, ani francúzske orgány, aby predložili odhady hodnoty sporného pozemku, na ktoré tieto subjekty poukazovali s cieľom spochybniť odhad prijatý Komisiou, a jednak ani nepristúpila k opätovnému začatiu konania o preskúmaní.

99 Aj siedmy odvolací dôvod preto musí byť prijatý.

100 Zo všetkých týchto úvah preto vyplýva, že je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť v rozsahu, v akom Súd prvého stupňa rozhodol, že Komisia porušila svoju povinnosť náležitého a nestanného preskúmania.

O vrátení veci Všeobecnému súdu

101 Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie ak je odvolanie dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Ak to stav konania dovoľuje, Súdny dvor môže sám právoplatne rozhodnúť o veci samej.

102 Vzhľadom na to, že Súd prvého stupňa preskúmal výlučne štvrtý žalobný dôvod, ktorý spoločnosť Scott uviedla na podporu svojej žaloby, je potrebné vrátiť vec Všeobecnému súdu.

103 Keďže vec musí byť vrátená Všeobecnému súdu, o trovách tohto odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 29. marca 2007, Scott/Komisia (T-366/00), sa zrušuje.**

2. **Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie.**

3. **O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

Podpisy